

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/1057/1999
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5199899553
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5199899553.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: U. T., H.. XX.XX.XXXX, C. D. X, XXX XX Ž., Š. X. K., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Kvetoslava Kolínová, s. r.o., so sídlom Národná 10, 010 01 Žilina, IČO: 47 240 997, proti odporcovi: Miloš Labaj - IN-POZ, stavebná a obchodná firma, s miestom podnikania Jedlíkova 3422/1, 010 01 Žilina, IČO: 17 915 112, právne zastúpený JUDr. Mariánom Kuckom, advokátom s miestom výkonu činnosti Národná 7, 010 01 Žilina, o zaplatenie 2.620,89 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.257,19 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 17,6 % ročne zo sumy 1.336,25 eur od 19.05.1999 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh v časti o zaplatenie sumy 363,70 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 17,6 % ročne zo sumy 853,12 eur od 19.05.1999 do zaplatenia z a m i e t a .

O trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 22.06.1999 doručeným súdu dňa 24.06.1999 upresneným podaním zo dňa 02.07.1999 doručeným súdu dňa 02.07.1999 sa navrhovateľ domáhal súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 125.000,- Sk spolu s úrokmi z omeškania vo výške 17,6 % ročne zo sumy 125.000,- Sk od 19.05.1999 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania.

Návrh navrhovateľ skutkovo odôvodnil tak, že s odporcom dňa 30.07.1998 uzavrel zmluvu o dielo, a to na rekonštrukčné práce na jeho rodinnom dome v E. - X. č. XX. Objednané práce boli podrobne rozvedené v súpise prác, ktoré tvoria prílohu uvedenej zmluvy. Zmluva bola uzavretá podľa ust. § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, čím sa podľa ust. § 262 Obchodného zákonníka dohodli, aby sa tento zmluvný vzťah spravoval podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Odporca sa okrem iného v bode VII. zmluvy o dielo zaviazal postupovať pri plnení predmetu zmluvy s odbornou starostlivosťou. Pri realizácii stavebných prác odporca porušil svoj záväzok zo zmluvy, pretože už v mesiaci august 1998 po začatí stavebných prác bezdôvodne predčasne demontoval strešnú krytinu na rekonštruovanom objekte. Nezvážil, že sa blížilo jesenné obdobie a dalo sa dôvodne predpokladať, že prichádza obdobie zvýšených zrážok. Navyše však odkrytý objekt vôbec nezabezpečil a následnými zvýšenými zrážkami došlo k jeho poškodeniu. Na základe uvedeného došlo k zatečeniu celého objektu a k vzniku plesní na vnútorných omietkach, k odlupovaniu a opadávaniu omietok od stien, a to na vnútornej a vonkajšej strane obvodových múrov. Poškodil sa drevený strop, pretože cez trhliny v stropnej omietke zreteľne vidieť plesnenie dreva. Poškodené a plesňami sú napadnuté i palubové podlahy. Taktiež neodborne vybudoval stropnú membránu - roznášaciu dosku, pod ktorou je položená nepriepustná fólia, ktorá zapríčini plesnenie a hnilobu stropu, je vyhotovená bez tepelnej izolácie, nie je vystužená, je vybetónovaná s

neprípustnými nerovnosťami v hrúbke od 11 do 20 cm i viac, keď ako postačujúca je hrúbka 6 cm. V dôsledku uvedeného vybudovaná doska predstavuje neúmerne priťaženie pre objekt a následne jeho možné poškodenie prípadne deštrukciu, a to v prípade, že sa nezrealizujú zabezpečovacie opatrenia. Taktiež povrchová úprava je nedostatočná a doska nie je chránená z vonkajšej strany proti prestupu tepla. Odporca v prístavbe objektu neodborne a nesprávne položil odvodňovaciu drenáž, ktorú položil do betónu základu a steny, a tým sa fakticky drenáž stala privádzačom vody do objektu, hoci odvodňovacia drenáž má eliminovať pretekajúce povrchové a podzemné vody od stavby. Odstránenie uvedeného si bude vyžadovať práce, ktorých predpokladaná hodnota je 125.000,- Sk. Bude treba, a to podľa prieskumov navrhovateľa u stavebných odborníkov vyhotovenie vonkajších a vnútorných omietok, vybúranie stropnej dosky a vyhotovenie novej, úpravy dreveného stropu, zateplenie betónových častí na fasáde objektu, maľby, nátery, podchytenie nadokenných prekladov a vybudovanie hĺbkovej drenáže. Navrhovateľ ďalej uviedol, že z dôvodu, že odporca, pri realizácii stavebných prác postupoval v rozpore so svojimi povinnosťami, t. j. neodborne a nezodpovedne, nezjednal nápravu po výzve navrhovateľa, aby odstránil vady, odstúpil od zmluvy. Odporca fakticky nenamietal dôvodnosť rozhodnutia navrhovateľa a v plnom rozsahu ho rešpektoval. V čase podania návrhu vykonáva na objekte práce iná firma. V čase vzniku škody, ktorú si uplatňuje tak nesporne medzi ním a odporcom existoval zmluvný vzťah a odporca sa v zmluve zaviazal, že bude postupovať s odbornou starostlivosťou. To sa však nestalo. Porušil svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu a v príčinnej súvislosti s tým mu vznikla škoda. A okolnosti vylučujúce zodpovednosť tak, ako vyplývajú z ust. § 374 Obchodného zákonníka v danom prípade nie sú. Na základe uvedeného odporca zodpovedá za škodu na jeho majetku, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s porušením jeho povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy o dielo. Odporcu listom zo dňa 11.05.1999 vyzval, aby sa dostavil do kancelárie jeho právnej zástupkyne s cieľom riešiť náhradu škody, resp., aby v lehote do 7 dní požadovanú sumu uhradil. Snaha o mimosúdne vysporiadanie bola bezvýsledná.

Odporca sa k návrhu vyjadril podaním zo dňa 03.11.1999, v ktorom uviedol, že zmluva o dielo zo dňa 30.07.1998 obsahuje ako predmet plnenia rekonštrukčné práce na objekte podľa priloženého súpisu prác podľa požiadaviek objednávateľa s termínom plnenia od 31.07.1998 do 30.11.1998. Navrhovateľ v návrhu udáva, že predmetná zmluva a má spravovať podľa ust. Obchodného zákonníka, pričom okrem označenia § 536 a nasl. Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka v samotnej zmluve o dielo nie je dohoda o použití ust. Obchodného zákonníka podľa ust. § 262. V čl. VIII. citovanej zmluvy je naopak uvedené, že právne vzťahy neupravené touto zmluvou sa riadia príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka a právom SR. Navrhovateľ v návrhu udáva, že od zmluvy odstúpil, pričom neurčil, k akému dátumu malo dôjsť k odstúpeniu od zmluvy a akým spôsobom bolo odstúpenie od zmluvy realizované. V predmetnom návrhu uplatňuje žalovanú čiastku 125.000,- Sk, ktorú zrejme odvodzuje od predpokladaných nákladov uvedených v odbornom vyjadrení zo dňa 29.04.1999, ktoré bolo pripojené k návrhu. Z predpokladaných nákladov však nie je kvantifikované množstvo v merných jednotkách a cenová úroveň, na základe čoho boli jednotlivé položky ustálené. V samotnom predmete zmluvy o dielo nie sú rekonštrukčné práce vo včerpávajúcom rozsahu špecifikované, ale je vykonaný odkaz na súpis prác, a to podmienené podľa požiadaviek objednávateľa. V prípade, že by z jeho strany boli vykonané rekonštrukčné práce neodborne, je pripravený k veci zaujať stanovisko a to po spresnení s poukazom na určenie merných jednotiek, popisu jednotlivých častí a prác, ktoré podľa navrhovateľa sú vykonané neodborne. Zásadne nesúhlasí so záverom odborného vyjadrenia, že neodborným postupom zhotoviteľa stavby došlo k poškodeniu objektu zatečením a nesprávne vykonanými prácami sú spôsobené škody na stavbe, ktoré bude potrebné odstrániť. Poukazuje na časť odborného vyjadrenia, kde sa konštatuje, že prístavba sa realizovala na pôvodných obvodových stenách zadnej stavby, objednávateľ dal vyhotoviť statický návrh oporného múru a tento bol podľa tohto návrhu realizovaný. K tomu odporca uviedol, že on objednával vyhotovenie statického posudku stavby u P. A. C.. Navrhovateľ v návrhu udáva, že odstránenie uvedeného si bude vyžadovať práce v hodnote 125.000,- Sk a ďalej, že bude treba podľa jeho prieskumov u stavebných odborníkov vyhotovenie vonkajších a vnútorných omietok, vybúranie stropnej dosky a vyhotovenie novej, úpravy dreveného stropu, zateplenie betónových častí na fasáde objektu, maľby, nátery, podchytenie nadokenných prekladov a vybudovanie hĺbkovej drenáže. Vzhľadom na tú skutočnosť, že nie je udávaná bližšia kvantifikácia vykonaných prác, nie je možné bližšie sa vyjadriť k žalovanej istine navrhnutej navrhovateľom ako predpokladané náklady. Odporca tak uzavrel, že v prípade preukázania skutočných nákladov vyvolaných jeho činnosťou ako zhotoviteľa, je ochotný zaujať k veci stanovisko, a to aj formou mimosúdneho rokovania.

Súd vo veci po prvý krát rozhodol na pojednávaní dňa 16.07.2002 rozsudkom (č. k. 6C/1057/1999-83), ktorým návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol, pričom odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil, že na právny vzťah účastníkov aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko dospel k záveru, že dohoda o spravovaní sa ich vzťahu ustanoveniami Obchodného

zákonníka v zmysle ust. § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka je z dôvodu jej neurčitosti neplatná v zmysle ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Základ žalovaného nároku tak posudzoval podľa ust. § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka ako zodpovednosť za škodu. Súd dospel k záveru, že navrhovateľom uplatnený nárok špecifikovaný ako budúce náklady, ktoré bude povinný vynaložiť na odstránenie následkov, ktoré vznikli porušením povinnosti odporcu, nepovažoval za preukázanie existencie škody, čo je jedným zo základných predpokladov vzniku zákonného nároku podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka, a preto návrh ako nedôvodný zamietol.

Voči rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, pričom považoval rozsudok prvostupňového súdu za vecne nesprávny. Prvostupňový súd nevykonal v dostatočnom rozsahu dokazovanie. Aj dôkazy vykonané nesprávne vyhodnotil a vec po právnej stránke nesprávne posúdil. V ďalšom nesúhlasil so záverom prvostupňového súdu, že medzi účastníkmi bol občiansko-právny vzťah, keďže tento považoval dohodu podľa ust. § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka medzi účastníkmi konania za neplatnú. Ďalej navrhovateľ namietal k súdom tvrdenej absencii škody, že súd sa mal zaoberať existenciou znehodnotenia a poškodenia jeho majetku a na základe uvedeného vyčísliť výšku nákladov potrebných na uvedenie vecí do pôvodného stavu. V jeho prípade tak uplatnenie len skutočne vynaložených a preukázaných nákladov je vecne značne komplikované a vyčísliteľné len s nepomernými ťažkosťami. K objektívne vyčísliteľnej škode by tak súd bol dospel len na základe vykonania navrhovaných dôkazov, a to výsluchom svedkov, videozáznamom, ohliadkou na mieste samom a vykonaním znaleckého dokazovania, ako aj výsluchom odporcu. Z uvedených dôvodov tak žiadal navrhovateľ rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu písomne nevyjadril, na pojednávaní odvolacieho súdu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. S navrhovateľom sa snažil komunikovať, lenže zo strany navrhovateľa neboli predložené relevantné dôkazy o vzniku škody a z tohto dôvodu nedošlo ani k mimosúdnejmu urovnaniu.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací o podanom odvolaní rozhodol uznesením č. k. 23Co/79/2003-101 zo dňa 08.04.2003 tak, že rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odvolací súd odôvodnil tým, že na zistenie skutkového stavu je potrebné vykonať ďalšie dôkazy, ktoré nemožno vykonať v odvolacom konaní. Zhodne ako prvostupňový súd bol toho názoru, že medzi účastníkmi vznikol občiansko-právny vzťah, nakoľko zmluva o dielo neobsahuje výslovnú dohodu o aplikácii Obchodného zákonníka v zmysle ust. § 262 ods. 1, podľa ktorej by sa ich záväzkový vzťah mal riadiť ustanoveniami obchodného zákonníka. Ďalej sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že na uplatnený nárok je potrebné aplikovať ust. § 420 ods. 1 a 3 O.s.p. Prvostupňovému súdu vytkol, že nevykonal dôkazy označené navrhovateľom, ani procesný výsluch odporcu a tým nemohol právne relevantným spôsobom preveriť hodnotenie dôkazov v súlade s ust. § 132 O.s.p. Podľa názoru odvolacieho súdu sú všetky dôkazy označené navrhovateľom pre posúdenie jeho nároku rozhodujúce a právne významné, týkajú sa rozhodujúcej skutočnosti a súd nemôže odmietnuť ich vykonanie s odôvodnením, že sú nadbytočné, zvlášť keď aj z výsluchu navrhovateľa vyplýva, že žalovanú istinu tvoria sčasti už ním vynaložené náklady na odstránenie následkov vzniknutých protiprávnym konaním odporcu. Z dôvodu týchto nedostatkov tak prvostupňový súd nemohol konštatovať, že navrhovateľ škodu nepreukázal, keď v tomto smere takmer žiadne dokazovanie nevykonal a návrh ako bezdôvodne podaný zamietol. V ďalšom konaní uložil prvostupňovému súdu povinnosť vykonať procesný výsluch odporcu, dôkazy, ktoré navrhol navrhovateľ, t. j. procesný výsluch svedkov, ohliadku na mieste samom, prípadne aj znalecké dokazovanie a vykonať aj iné dôkazy, ktoré navrhnú účastníci na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Až následne na základe takto vykonaného dokazovania bude môcť ustáliť dôvodnosť - nedôvodnosť návrhu z pohľadu ust. § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka.

V ďalšom priebehu konania navrhovateľ na pojednávaní súdu dňa 04.12.2003 rozšíril návrh o zaplatenie sumy 80.000,- Sk, pričom toto podanie ústne urobené do zápisnice o pojednávaní doplnil podaním zo dňa 10.01.2004 doručeným súdu dňa 15.01.2004. V tomto podaní navrhovateľ uviedol, že predčasné ukončenie predmetnej zmluvy spočívalo vo vzájomnej dohode s tým, že realizátor - odporca uznal vlastnou vinou spôsobenú škodu, ktorú prisľúbil odstrániť na vlastné náklady. Rozsah vzniknutej škody mu oznámil listom zo dňa 04.12.1998. Keďže k prisľúbenej dohode odporca nepristúpil, podal návrh na začatie konania. Ďalej navrhovateľ uviedol, že vzhľadom k tomu, že potreboval peniaze na dokončenie rekonštrukčných prác, ponechal pre návrh predpokladanú nižšiu hodnotu, než boli skutočne vynaložené - vyplatené. S odstupom času po viac ako piatich rokoch prehodnotil predpokladanú vyčíslenú škodu znalcom a túto znížil o vykonané práce, t. j. o vnútorné a vonkajšie omietky. Po úprave činia predpokladané náklady, ktoré bude ešte potrebné vynaložiť sumu 80.000,- Sk. Tieto práce pozostávajú z: 1. úpravy dreveného stropu 10.000,- Sk, 2. Z úpravy stropnej dosky 20.000,- Sk,

zo zateplenia fasády - betón, úpravy nadokenných prekladov 20.000,- Sk a z výkopu nad domom - obvodovej hĺbkovej drenáže 30.000,- Sk.

Na výzvu súdu, aby navrhovateľ objasnil svoje podanie zo dňa 10.01.2004 a špecifikoval, čoho sa voči odporcovi domáha, navrhovateľ v podaní zo dňa 10.01.2004 doručeným súdu dňa 21.01.2004 uviedol, že žiada o zvýšenie uplatňovanej škody 125.000,- Sk o sumu 80.000,- Sk, t. j. domáha sa nároku v celkovej výške 205.000,- Sk. V ďalšom len zopakoval skutkové tvrdenia uvedené už v podaní zo dňa 10.01.2004 doručenom súdu dňa 15.01.2004.

Na pojednávaní dňa 06.02.2004 súd v prítomnosti navrhovateľa a právneho zástupcu odporcu verejne vyhlásil uznesenie, ktorým pripustil zmenu návrhu v znení petitu, v zmysle ktorého by bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi sumu 205.000,- Sk spolu s úrokmi z omeškania vo výške 17,6 % ročne zo sumy 125.000,- Sk od 19.05.1999 do zaplatenia.

Po doplnení dokazovania výsluchom odporcu, svedka P. Z. N., ako aj oboznámením s navrhovateľom produkovanými listinnými dôkazmi, súd opätovne rozhodol rozsudkom vyhláseným na pojednávaní dňa 11.05.2004 (č. k. 6C/1057/1999-174), ktorým zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 77.642,- Sk spolu s úrokmi z omeškania vo výške 17,6 % ročne od 19.05.1999 do zaplatenia, ďalej návrh vo zvyšnej časti zamietol a napokon zaviazal navrhovateľa nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 8.864,- Sk. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil tým, že odporca porušil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy o dielo v zmysle ust. § 633 ods. 1 Občianskeho zákonníka vykonať dielo riadne, v dôsledku čoho vznikla navrhovateľovi škoda, ktorej výšku preukázal vynaložením nákladov na jej odstránenie. Z výsledkov vykonaného dokazovania však dospel k presvedčeniu, že navrhovateľ nepreukázal celú výšku spôsobenej škody tak, ako si ju v konaní uplatnil, keď podľa jeho názoru škodu, ktorá súvisela s vybudovaním stropnej membrány nespôsobil odporca, resp. osoby pracujúce pre odporcu v súvislosti s uzatvorenou zmluvou o dielo medzi účastníkmi a teda nebola preukázaná ani jeho zodpovednosť v zmysle ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Návrh navrhovateľa neuznal ani čo do dôvodu zaplatenia sumy 80.000,- Sk s tým, že sa jedná o predpokladané náklady na uvedenie veci do pôvodného stavu, ktorých vynaloženie navrhovateľ nepreukázal. Úroky z omeškania súd určil v súlade s ust. § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. s prihliadnutím na pomer úspechu a neúspechu účastníkov v spore.

Proti rozsudku prvostupňového súdu zo dňa 11.05.2004 v zákonnej lehote podal navrhovateľ odvolanie. V odvolaní namietal, že pokiaľ prvostupňový súd jeho návrh v časti zamietol, vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu, pretože pokiaľ mal pochybnosti o tom, či spornú membránu položili pracovníci odporcu alebo iné osoby, mal si zaobstarat' stavebný denník, podľa ktorého by bolo možné jednoznačne zistiť, kto a kedy stropnú membránu položil. Pokiaľ sa týka zamietnutia jeho návrhu v časti, ktorou si uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 80.000,- eur mal za to, že prvostupňový súd nevykonal dostatočné dokazovanie na zistenie rozsahu škody, najmä znalecké posúdenie predpokladaných nákladov, ich oprávnenosť a pod. Z týchto dôvodov navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v časti, ktorou bol jeho návrh zamietnutý, zmenil a priznal mu náhradu škody v uplatňovanej výške, prípadne zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Odporca rovnako podal proti rozsudku prvostupňového súdu zo dňa 11.05.2014 v zákonnej lehote odvolanie, pričom poukazoval na to, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody v zmysle ust. § 420 Občianskeho zákonníka (protiprávne konanie, zavinenie, vznik škody, príčinnú súvislosť). Ďalej poukázal na to, že v samotnom predmete zmluvy o dielo nie sú jednotlivé rekonštrukčné práce dostatočne špecifikované, je vykonaný odkaz na súpis prác, podmienený podľa požiadaviek objednávateľa. Rozsudok prvostupňového súdu preto žiadal v časti, ktorou bolo návrhu navrhovateľa vyhovené zmeniť a návrh zamietnuť.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací o odvolaní účastníkov proti rozsudku prvostupňového súdu zo dňa 11.05.2014 rozhodol uznesením č. k. 23Co/131/2005-212 zo dňa 11.10.2005 tak, že rozsudok prvostupňového súdu vo výroku, ktorým bolo návrhu navrhovateľa vyhovené potvrdil a v ostatných častiach rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v preskúmvanej veci bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o dielo, predmetom ktorej bolo vykonanie rekonštrukčných prác na dome navrhovateľa zo strany odporcu. Pokiaľ sa týka rozsahu prác a špecifikácie, tieto boli osobitne dohodnuté medzi účastníkmi a podľa tvrdenia odporcu vykonávali sa postupne podľa objednávok navrhovateľa. Rozsah prác zostal medzi účastníkmi sporný, čo sa prejavilo i vo výške náhrady škody, ktorú v konečnom dôsledku prvostupňový súd navrhovateľovi z dôvodu nekvalitne vykonaných rekonštrukčných prác zo strany odporcu priznal. Prvostupňový súd mal za to, že odporca nevykonal dielo riadne v zmysle ust. § 633 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čím porušil právnu povinnosť v zmysle ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a spôsobil navrhovateľovi škodu. Rozsah náhrady škody stanovil v zmysle

ust. § 442 Občianskeho zákonníka v podobe nákladov vynaložených na opravu a uvedenie veci do pôvodného stavu. Pokiaľ sa týkalo polozenia stropnej membrány mal za to, že v tomto smere navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by tieto práce realizoval odporca, resp. jeho zamestnanci alebo iné osoby na základe osobitnej zmluvy. Tento záver vyslovil bez toho, aby si zabezpečil stavebný denník, zistil, či pán F. bol v septembri 1998 pracovníkom odporcu, a to podľa stavu zamestnancov, ktorých odporca v tom čase viedol, či za neho uhradil odvody do zdravotnej, resp. Sociálnej poisťovne, platil za neho ako zamestnanca daň, resp. či medzi pánom F. a odporcom nebola iná dohoda, na základe ktorej tento v konečnom dôsledku práce vykonal. Ďalej odvolací súd s odkazom na znenie ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uviedol, že skutočnou škodou je ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu. Ide o zmenšenie, úbytok majetku poškodeného, predstavovaný majetkovými hodnotami potrebnými k uvedeniu veci do predošlého stavu, prípadne k vyváženiu dôsledkov vyplývajúcich z toho, že k uvedeniu v predošlý stav nedošlo. Peňažná náhrada preto musí zodpovedať nákladom, ktoré je nutné vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu. Nie je pri tom rozhodné, či poškodená vec, o ktorej uvedenie do pôvodného stavu ide, je skutočne opravovaná a či je oprava dokončená. Z hľadiska rozsahu náhrady, nie je spôsobená škoda v inej výške pre prípad, že je poškodená vec opravovaná a v inej výške pre prípad, že opravovaná nie je. Hodnotu nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu je totiž možné zistiť i napr. znaleckým dokazovaním, resp. odborným vyjadrením. Vychádzajúc potom z tohto stanoviska sa odvolací súd zo závermi prvostupňového súdu o tom, že navrhovateľ svoj nárok na zaplatenie sumy 80.000,- Sk nepreukázal, nestotožnil. Neprihliadol ani na námietky odporcu o tom, že v konaní predpoklady na uplatnenie zodpovednosti v zmysle ust. § 420 Občianskeho zákonníka preukázané neboli, keď jednoznačne preukázané rekonštrukčné práce na dome navrhovateľa na základe dohody o dielo realizoval odporca, práce neboli vykonané riadne, keď v príčinnej súvislosti s ich vykonávaním došlo k poškodeniam tak, ako ich popísal navrhovateľ v priebehu konania (odborné vyjadrenie P. N. z č. I. 65-67). Odvolací súd tak uložil prvostupňovému súdu v ďalšom konaní, aby zabezpečil stavebný denník, ale i podklady pre fakturáciu zo strany odporcu, z ktorých zistí, aké práce odporcu pre navrhovateľa v skutočnosti vykonal, aké mu fakturoval. V súvislosti s rozšíreným návrhom po ustálení zodpovednosti odporcu zistí výšku nákladov potrebných na uvedenie veci do pôvodného stavu formou dopytu na vykonané stavebné firmy v danom mieste a čase alebo znaleckým posudkom. Po doplnení dokazovania vo veci opätovne rozhodne.

V ďalšom konaní prvostupňového súdu tento uznesením č. k. 6C/1057/1999-324 zo dňa 01.12.2011 v zmysle ust. § 164 O.s.p. opravil výrok rozsudku č. k. 6C/1057/1999-174 zo dňa 11.05.2004, ktorým prvostupňový súd (ďalej len „súd“) zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 77.642,- Sk spolu s úrokmi z omeškania vo výške 17,6 % ročne od 19.05.1999 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, a to tak, že tento má správne znieť, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 84.744,- Sk spolu s úrokmi z omeškania vo výške 17,6 % ročne z tejto sumy od 19.05.1999 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň súd týmto uznesením opravil aj odôvodnenie dotknutého rozsudku na str. 7 odsek 4 poslednú vetu, a to tak, že táto má správne znieť, že: „Súhrn týchto nákladov predstavuje sumu 84.744,-Sk, čo súd považoval za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi v súvislosti s porušením povinnosti odporcu pri vykonávaní diela - rekonštrukcie tak, ako to bolo konštatované vyššie.“. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v odôvodnení predmetného rozsudku na strane 7, odsek 4 uviedol, že zisťoval, či v súvislosti s porušením povinností vznikla navrhovateľovi škoda a v akom rozsahu. Súd v tejto časti odôvodnenia rozsudku uviedol, že: „Z faktúry č. XX vyhotovenej dodávateľom A. C. mal preukázané, že navrhovateľ musel na odstránenie tejto škody vynaložiť sumu 46.000,-Sk (12.000,-Sk + 34.000,-Sk), ostatné sumy uvedené v tejto faktúre sa týkali náhrady nákladov, ktoré vznikli v súvislosti s nesprávne vyhotovenou stropnou membránou, takže súd tieto navrhovateľovi nepriznal. Ďalej príjmovými pokladničnými dokladmi zo dňa 04.08.1999 a dňa 06.06.2000 vystavenými spoločnosťou Drevina Lignum s.r.o. Turany mal preukázané, že navrhovateľ musel vynaložiť náklady v súvislosti so zabezpečením dlážkovice vo výške 14.133,-Sk. V súvislosti so zabezpečením sadrokartónu mal preukázané, že navrhovateľ vynaložil náklady vo výške 2.155,-Sk a 3.413,-Sk. Nesprávne vyhotovenú drenáž bolo potrebné vyhotoviť opätovne v celom rozsahu. Pri zabezpečení novej drenáže navrhovateľ preukázal súpisom a výkonov prác vynaloženie sumy 11.941,-Sk a zabezpečenia pieskovej lepenky pre drenáž vo výške 7.102,-Sk. Súhrn týchto nákladov predstavuje sumu 77.642,-Sk, čo súd považoval za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi v súvislosti s porušením povinnosti odporcu pri vykonávaní diela - rekonštrukcie tak, ako to bolo konštatované vyššie.“. Súd tak poukázal na to, že v prvom výroku rozsudku ako aj v odôvodnení nesprávne uviedol sumu 77.642,-Sk, nakoľko po sčítaní čiastkových súm má ísť o sumu 84.744,-Sk (suma 46.000,-Sk + 14.133,-Sk + 2.155,-Sk + 3.413,-Sk + 11.941,-Sk + 7.102,-Sk). Vzhľadom na uvedené pri aplikácii ust. § 164 O.s.p. súd

rozhodol o oprave rozsudku, ktorou odstránil zrejmu nesprávnosť, chybu v počítaní uvedenú v prvom výroku predmetného rozsudku, ako aj v odôvodnení rozsudku (strana 7, odsek 4, posledná veta). Uvedené uznesenie na odvolanie odporcu bolo potvrdené Krajským súdom v Žiline uznesením č. k. 9co/39/2012-332 zo dňa 28.02.2012.

Na základe dispozitívneho úkonu navrhovateľa zo dňa 28.12.2012 súd so (v zmysle ust. § 101 ods. 3 O.s.p. prezumovaným) súhlasom odporcu uznesením č. k. 6C/1057/1999-345 zo dňa 20.03.2013 zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 1.369,45 eur. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.04.2013.

Na základe dispozitívneho úkonu navrhovateľa ústne urobeným do zápisnice o pojednávaní dňa 31.01.2014 súd so súhlasom odporcu vyjadreným na tomto pojednávaní uznesením č. k. 6C/1057/1999-419 zo dňa 27.02.2014 zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 1,43 eur. Uznesenie nadobudlo v tejto jeho časti právoplatnosť dňa 18.03.2014.

Zároveň navrhovateľ žiadal na pojednávaní dňa 31.01.2014 podaním urobeným ústne do zápisnice pripustiť zmenu návrhu spočívajúcu v rozšírení návrhu o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 17,6 % ročne zo sumy 853,12 eur od 19.05.1999 do zaplatenia. Zmenu návrhu odôvodnil tým, že pôvodne si návrhom uplatňoval úroky z omeškania zo sumy 125.000,- Sk, teda sumy, ktorú vyčíslil P. Z. N. v odbornom vyjadrení. Navrhovateľ má však zato, že by mu mal byť priznaný úrok z omeškania z celého rozdielu uplatnenej a doposiaľ priznanej sumy, t.j. zo sumy 65.957,- Sk, t. j. po prepočte na eurá zo sumy 2.189,37. Z tohto dôvodu navrhovateľ rozšíril návrh o nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 17,6 % zo sumy 853,12 eur od 19.05.1999 do zaplatenia. Pokiaľ sa týka sumy 853,12 eur, táto suma je tvorená rozdielom sumy 2.189,37 eur, t. j. sumy, ktorá doposiaľ súdom navrhovateľovi priznaná podľa odborného vyjadrenia P. Z. N. nebola a sumy 1.336,25 eur, teda sumy, z ktorej si doposiaľ navrhovateľ úroky z omeškania uplatňoval. Súd uznesením č. k. 6C/1057/1999-419 zo dňa 27.02.2014 zmenu návrhu pripustil. Uznesenie nadobudlo v tejto jeho časti právoplatnosť dňa 28.02.2014.

Pokiaľ sa týka skutkovej a právnej argumentácie navrhovateľa v spore, túto zhrnul právny zástupca navrhovateľa vo svojom záverečnom prednese na pojednávaní dňa 18.03.2014. Právny zástupca navrhovateľa uviedol, že v konaní nie je sporná skutočnosť, že navrhovateľ ako objednávateľ dňa 30.07.1998 uzatvoril s odporcom ako zhotoviteľom písomnú zmluvu o dielo. Predmetom zmluvy boli rekonštrukčné práce na rodinnom dome navrhovateľa v E., X. Č.. XX. Objednané práce sú konkretizované podrobne v prílohe zmluvy, v súpise prác. Túto rekonštrukciu mal odporca ako zhotoviteľ vykonávať na základe ním vykonaného súpisu prác. Podľa článku 7 zmluvy sa zhotoviteľ zaviazal postupovať s odbornou starostlivosťou a dodržiavať všeobecne záväzné predpisy, technické normy a podmienky v projektovej dokumentácii. V priebehu konania bolo ustálené, že právne vzťahy z tejto zmluvy o dielo sa riadia ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ poukázal na škody, ktoré vznikli z dôvodu, že odporca pri výkone prác nepostupoval s odbornou starostlivosťou, nesprávne alebo nevhodne odstránil strechu, čím došlo k poškodeniu omietok, podláh, okien a stopu, neodborne vykonal stropnú membránu a neodborne vykonal drenáž. Pri špecifikácii konania odporcu a výšky škody navrhovateľ vychádzal z odborného vyjadrenia P. Z. N. zo dňa 29.04.1999. Okresný súd Žilina vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 11.05.2004 v spojení s opravným uznesením zo dňa 01.12.2011, a to tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 84.744,- Sk spolu s 17,6 % úrokom z omeškania od 19.05.1999 do zaplatenia. Súdom neboli priznané nároky navrhovateľa vyjadrené v odbornom vyjadrení P. Z. N. pod č. 2, 3, 4, 5 a 6, pretože nebolo podľa tvrdenia súdu preukázané v konaní, že by za tieto škody zodpovedal odporca. Z položky 7 boli čiastočne priznané nároky v sume 19.043,- Sk. Odporca pri výkone prác nepostupoval s odbornou starostlivosťou, nevedel stavebný denník, nepredložil žiadne účtovné doklady. Odporca hoci bol opakovane vyzvaný súdom na predloženie stavebného denníka, faktúr, ktorými vyúčtoval navrhovateľovi vykonané práce a podklady o vykonaných prácach, túto povinnosť nesplnil a vyjadril sa, že doklady nemá, hoci sám tvrdil v priebehu konania existenciu stavebného denníka ako aj ostatných účtovných dokladov. Čo sa týka stropnej membrány, táto okolnosť bola medzi účastníkmi konania v priebehu konania sporná. Odporca sa bránil a jeho obrana spočívala v tom, že on túto stropnú membránu nevykonal, ale čo sa týka zodpovednosti za vady na stropnej membráne, tieto sa snažil preniesť na osobu p. F., ktorý v priebehu konania zomrel. Navrhovateľ má však za to, že z výpovedí svedkov, ako aj z vykonaného dokazovania, je preukázaná zodpovednosť odporcu aj čo sa týka vyhotovenia stropnej membrány. Poukazuje pritom na výpoveď P. Z. N. na pojednávaní dňa 08.04.2004, kde P. Z. N. uviedol, že pri ohliadke predmetnej nehnuteľnosti v roku 1999 zistil, že už v tom čase začal strop na nej plesnivieť. Plesnenie bolo spôsobené tým, že vlhkosť nemala kadiaľ unikať, keďže na strope bola položená nepriepustná fólia miesto paropriepustnej fólie. Čo sa týka tvrdení odporcu, že stropnú membránu nevykonal, tak v tomto smere poukazuje na výpoveď samotného odporcu na pojednávaní dňa 19.11.2013, ktorý uviedol, že p. F. robil pre neho subdodávku

na predmetnej stavbe a na otázku, či bola medzi nimi uzavretá písomná dohoda, odpovedal, že nevie presne, ale dohodu určite mali. Ďalej odporca uviedol, že bol dohodnutý s p. F. a ešte s niekým iným, p. F. to robil pre neho ako subdodávku. Ďalej uviedol, že podľa súpisu prác, ktoré dal navrhovateľovi a ktorý sa nachádza aj v spise, ten istý súpis prác mal aj p. F.. Ako tak vedel p. F., že mal na stavbe robiť, odpovedal, že p. F. vedel robiť len na základe toho, čo mu povedal samotný odporca. Ďalej poukazuje aj na listinu označenú ako „členenie rozpočtu po etapách“. Ak vychádza z tejto listiny z bodu 1a., je tu uvedená dodávka a montáž stropu, teda aj z tohto listinného dôkazu vyplýva, že práce na strope, resp. vyhotovenie stropnej dosky boli zazmluvnené s odporcom a následne odporcom aj vykonané. Má za to, že p. F. vykonal dané práce len v rámci subdodávky pre samotného odporcu a nie je teda sporná tá okolnosť, že v takomto prípade zhotoviteľ zodpovedá podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako keby tieto práce vykonal sám. Čiže na základe samotnej výpovede odporcu poukazuje na to, že tento je zodpovedný za vady, ktoré sa vyskytli na stavbe, teda aj na tej časti, ktorá sa týka stropnej membrány. Okrem vyjadrenia P. Z. N., ako aj samotnej výpovede odporcu, poukazuje ďalej na preukázanie tvrdenia navrhovateľa, že zodpovednosť za vady na stropnej membráne je na strane odporcu, aj na výpoveď svedkyne T.. Ďalej právny zástupca navrhovateľa uviedol, že je v konaní zjavná nedôveryhodnosť tvrdení odporcu. Svoje tvrdenia za 14 rokov konania nikdy ničím nepreukázal, hoci tvrdil, že má stavebný denník, že fakturoval vykonané práce atď. Nedôveryhodnosť tvrdení odporcu preukazuje aj fakt, že fyzická osoba podnikateľ, ktorý uzavrel zmluvu o dielo na rekonštrukciu nehnuteľnosti, nemal podľa jeho tvrdení v danom čase žiadnych zamestnancov, resp. jedného a zároveň tvrdí, že osoby realizujúce stavebné práce na nehnuteľnosti navrhovateľa nepracovali pre neho, hoci on sám na stavbe osobne nepracoval. Takéto tvrdenie odporcu je účelové v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za spôsobenú škodu. Keďže zhotoviteľ zhotovenie diela môže vykonať sám alebo prostredníctvom iných osôb, navrhovateľ nemal povinnosť zisťovať, v akom vzťahu k odporcovi sú ľudia pracujúci na jeho nehnuteľnosti a vykonávajúci stavebné práce, keďže rekonštrukciu stavby sa zmluvne zaviazal uskutočniť odporca, a teda tento nesie plnú zodpovednosť za spôsobenú škodu, a to aj v prípade, že táto vznikla činnosťou osôb, ktoré na vykonanie diela použil. Odporca tiež tvrdí, že práce u navrhovateľa prestal vykonávať niekedy v polovici mesiaca september 1998 a sporná stropná membrána bola realizovaná koncom septembra. Tieto tvrdenia vyvrátil navrhovateľ predložením dokladu od spoločnosti Prius, kde bol uskutočnený nákup betónovej zmesi v domiešavači dňa 07.09.1998, teda ešte v čase, kedy práce vykonával odporca. Práce v tomto období potvrdila aj svedkyňa p. T.. Poukazuje na ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého škoda je spôsobená právnickou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby sami za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú. Zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Podľa ods. 3 zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil. Odporca v priebehu konania nepreukázal žiadne liberačné dôvody, ktoré by preukázali, že odporca škodu nezavinil. Čo sa týka právnej dôvodnosti návrhu, poukazuje na ust. § 420 ods. 1 a ust. § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Podľa ust. § 631 Občianskeho zákonníka zmluvou o dielo sa zaväzuje objednávateľovi ten, komu bolo dielo zadané, teda zhotoviteľ diela, že ho za dojednanú cenu vykoná na svoje nebezpečenstvo. Podľa ust. § 633 ods. 1 Občianskeho zákonníka zhotoviteľ je povinný dielo vykonať podľa zmluvy, riadne, v dohodnutom čase. Ak je na vykonanie diela ustanovená záväzná technická norma, musí vykonanie zodpovedať tejto norme. Odporca porušil svoju povinnosť zhotoviteľa vykonať dielo riadne v zmysle ust. § 631 a ust. § 633 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Demontáž strešnej krytiny spôsobila zatečenie domu, plesne na vnútorných omietkach, olupovanie, opadávanie omietok od stien na vnútornej a vonkajšej strane obvodových múrov, poškodenie dreveného stropu, plesnenie dreva, poškodenie a plesnenie palubovej podlahy, poškodenie bytového zariadenia. Neodborne vybudovaná stropná membrána, na ktorú bola položená nepriepustná fólia, zapríčinila plesnenie a hnilobu stropu. Táto nebola vystužená, bola bez tepelnej izolácie, bola vybudovaná s nepripustnými nerovnosťami v hrúbke od 11 do 20 cm a viac, pričom postačujúca hrúbka je 6 cm, z čoho vyplýva neúmerne preťaženie pre objekt a je možná jeho deštrukcia. Ďalej stropná doska nie je chránená z vonkajšej strany proti prestupu tepla. Neodborne vykonaná drenáž spôsobila poškodenie celkovej stavby domu. V príčinnej súvislosti s porušením tejto povinnosti vznikla navrhovateľovi škoda, ktorej existencia bola konštatovaná v odbornom vyjadrení P. Z. N., ako aj z jeho svedeckej výpovede. Nie je pochyb o tom, že odporca ako zhotoviteľ práce na diele nevykonal riadne, keď v príčinnej súvislosti s ich vykonávaním došlo k poškodeniu tak, ako ich popísal navrhovateľ podľa odborného vyjadrenia P. Z. N.. Čo sa týka vyčíslenia škody, ktorú si navrhovateľ uplatňuje v tomto konaní po právoplatnosti rozsudku zo dňa 11.05.2004, jedná sa o sumu 78.957,- Sk, ktorá pozostáva zo sumy 65.957,- Sk ako súdom nepriznaný zostatok podľa odborného vyjadrenia P. Z. N.. Zostávajúca suma 13.000,- Sk pozostáva zo sumy 5.000,- Sk ako nákladov na polozenie dlážkovice, zo sumy 3.000,- Sk ako nákladov na vnútorné vysušenie priestorov, pričom sa jedná o predpokladané náklady tak, ako

boli zadefinované v kalkulácii spoločnosti BCI a.s. a zo sumy 5.000,- Sk ako nákladov na vonkajšiu úpravu okien. Túto položku navrhovateľ preukazuje faktúrou č. 16 vystavenou p. C., ktorá vlastne už bola čiastočne uznaná v rozsudku zo dňa 11.05.2004.

Odporca v zásade počas konania svoju argumentáciu v spore nemenil a zotrval na argumentácii uvedenej už v štádiu konania pred vyhlásením rozsudku č. k. 6C/1057/1999-174 zo dňa 11.05.2004. Následne v ďalšom konaní prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že poukazuje na tú skutočnosť, že skutočná škoda už bola navrhovateľovi priznaná. Ďalej poukazuje na to, že nebola preukázaná zodpovednosť odporcu za navrhovateľom tvrdenú neodborne vykonanú stropnú membránu. Odporca sa vyjadril, že túto stropnú membránu nerealizoval pre navrhovateľa. Z obsahu spisu vyplýva, že v rozhodnom čase, prakticky od 11.11.1997 do 31.07.2000 zamestnával odporca jedného zamestnanca E. Q.. Nezamestnával p. F. a taktiež p. F. bol fyzická osoba zapísaná v živnostenskom registri, ktorá vykonávala práce v tomto prípade nie pre odporcu. V súvislosti s uvedeným poukazoval aj na to, že aj pri nákupe betónovej zmesi zo dňa 07.09.1998 sa nachádza podpis p. F.. Ďalej namietal, že v návrhu sú uvádzané predpokladané náklady. Nie sú špecifikované finančné položky za konkrétne vykonané práce, ktoré mali byť realizované na odstránenie škody. Pokiaľ ide o svedkyňu T. namietal nevierohodnosť tejto svedkyne s poukazom na príbuzenský vzťah k navrhovateľovi. Návrh tak aj v ďalšom priebehu konania žiadal vo zvyšnom rozsahu (po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.12.2012) zamietnuť. Napokon vzniesol námietku premlčania pokiaľ ide o rozšírenie návrhu na pojednávaní dňa 31.01.2014, t. j. pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 17,6 % ročne zo sumy 853,12 eur od 19.05.1999 do zaplatenia. Námietku odôvodnil tým, že samotná zmluva o dielo bola medzi účastníkmi konania uzavretá dňa 30.07.1998. Premlčacia doba začala plynúť od tohto dňa, pričom k rozšíreniu návrhu tak došlo až po uplynutí premlčacej doby.

Sú tak z hľadiska skutkového stavu, na základe ktorého vo veci rozhodol, vychádzal z nasledovných skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaných dôkazov počas celého konania.

Medzi navrhovateľom ako objednávateľom a odporcom ako zhotoviteľom bola dňa 30.07.1998 uzatvorená zmluva označená ako zmluva o dielo. Predmetom zmluvy boli v zmysle čl. II. rekonštrukčné práce na objekte (rodinnom dome navrhovateľa) špecifikované v súpise práce podľa požiadaviek objednávateľa. Práce mali byť začaté dňom 31.07.1998 a ukončené dňa 30.11.1998.

Obaja účastníci zhodne uviedli, že k podpisu tejto zmluvy došlo po dátume 30.07.1998. Súpis prác, ktorý bol súčasťou zmluvy, však korešpondoval ich ústnemu dojednaniu pred podpisom predmetnej zmluvy. Odporca uviedol a navrhovateľ túto skutočnosť nerozporoval, že už pred podpísaním tejto zmluvy vykonával pre navrhovateľa v súvislosti s ňou drobné stavebné práce, najmä zásobovanie potrebným materiálom na náradím, búracie práce týkajúce sa prístavby predmetného domu, ako aj časti oporného múru. Odporca ďalej uviedol, že zo stany navrhovateľa mu neboli predložené žiadne projekty týkajúce sa predmetného domu. Navrhovateľ túto skutočnosť nepoprel, avšak uviedol, že odporca si bol vedomý, že nemá k dispozícii dokumentáciu na predmetný dom takú, aká by mala byť. (výpovede účastníkov na pojednávaní dňa 17.02.2004)

Medzi účastníkmi bolo nesporné, že odporca na základe predmetnej zmluvy o dielo vykonal pre navrhovateľa v lete roku 1998 demontáž krytiny a to na hlavnom dome, ako aj na prístavbe. Táto demontáž zároveň zahŕňala aj demontáž starého krovu a následne strecha bola zabezpečená proti poveternostným vplyvom celami, ktoré boli na nej upevnené zaťažením starými tehliami. Ďalej pre navrhovateľa vyhotovil drenáž okolo celého oporného múru domu, ktorý mal byť rekonštruovaný. V rámci toho vykonal výkopové práce, polozenie drenážnych trubiek a ich následný zásyp.

Sporným po celý čas konania medzi účastníkmi bolo, že by odporca pre navrhovateľa vykonával aj polozenie stropnej membrány. Navrhovateľ zotrval na tom, že stropná membrána bola vykonávaná odporcom. Poukazoval na fotografie, ktoré súdu predložil s tým, že je z nich zrejmé, akým spôsobom bola táto membrána položená, a to tak, že z podlahy pod strechou rodinného domu odstránil škvarobetón, pod ktorým zostali staré pôvodné dosky, na ktoré natiahol fóliu a pokryl ju roxormi. Na to následne nafúkal betónovú zmes. Odporca tieto skutkové tvrdenia popieral, uviedol, že ak p. F. niečo pre navrhovateľa vykonával, nemohol to vykonávať v jeho mene, nakoľko on už v tom čase vzťah s navrhovateľom ukončil. Súd však dospel k záveru, že obranu odporcu treba považovať za účelovú. Dôvody týchto skutkových záverov sú uvedené v odôvodnení nižšie.

Podľa odborného vyjadrenia znalca P. Z. N. zo dňa 29.04.1999, o ktorom súd zo svojej činnosti (§ 121 O.s.p.) má vedomosť, že ktorý je zapísaný aj v zozname súdnych znalcov ako znalec odboru stavebníctva (v konaní posudzovaného ako listinný dôkaz) mal pokiaľ ide o nadstavbu rodinného domu, zhotoviteľ prác odkryť stropnú konštrukciu na úroveň záklopu s odstránením násypov na strope. Na odkryté dosky položil fóliu. Vykonal betonáž membrány priamo na túto fóliu, a to v hrúbke od 11 do 20 cm i viac (stav sa nedal presne stanoviť). Roznášacia doska je vybetónovaná s neprípustnými

nerovnosťami, a to až 80 mm, čo zároveň značí i nerovnakú hrúbku betónu i nerovnomerné zaťaženie stropu. Povrchová úprava betónovej dosky je nedostatočná, pričom betón dosky nie je z vonkajšej strany chránený proti prestupu tepla. Ďalej znalec vytkol nasledovné vady práce: 1. Na strop nemala byť v žiadnom prípade položená nepriepustná fólia. Vyvoláva zrážanie pár, ktoré zapríčini plesnenie a hnilobu stropu ako celku, 2. Po odkrytí stropu mala byť na dosky záklopu položená pružná konštrukcia, alebo mal byť vykonaný násyp perlitu na nasucho položenú lepenku, 3. Tepelná izolácia mala byť prekrytá lepenkou nasucho, 4. Stropná membrána - roznášacia doska mala byť vyhotovená v hrúbke max. 60 mm s dostatočným vystužením a vyvedením výstuže do obrátených vencov na obvodovom murive. Je zrejmé, že stropná doska nie je dostatočne vystužená, dochádza u nej k priehybu, ktorý sa priamo prenáša na drevený strop. Toto vystuženie je vykonané veľmi neodborne a nekvalitne, 5. Vybudovanie dosky predstavuje 9 m³ betónovej zmesi, čo je neúmerné pritaženie konštrukcie. Toto zaťaženie nie je schopné preniesť stropná konštrukcia, ani obvodové konštrukcie, t. j. nadokenné preklady, 6. Došlo k trvalému priehybu stropu, čo vzhľadom k jeho veku môže vyvolať jeho trvalé poškodenie až deštrukciu. O skutočnosti, že na stavbe došlo k nadmernému priehybu stropu už pri betonáži svedčia i prirazy v strope z podchytenia stropu, kde podchyťavacie piliere prerazili podbíjanie stropu až do hĺbky 20 mm, 7. Nadokenné preklady sa prehli až o 15 mm, čo spôsobilo poškodenie okien. Tento postup priehybov bude i naďalej pokračovať, a to postupným ďalším zaťažovaním stropu budovaním podláh a úžitným zaťažením z užívania objektu, 8. Zhotoviteľ si pre prácu zvolil nevhodný termín, neuvážene zložil strešnú konštrukciu pred obdobím dažďov, čím zapríčinil zatečenie celého objektu. Objekt nedostatočne, resp. vôbec nechránil pred dažďami, 9. Došlo k vzniku plesní na vnútorných omietkach, k odlupovaniu a opadávaní omietok od stien, a to na vnútornej i vonkajšej strane obvodových múrov. Nadmerným zatečením je pravdepodobne najviac poškodený drevený strop, kde cez trhliny v stropnej omietke je zreteľné plesnenie dreva. K týmto nedostatkom sa pridružuje i skutočnosť, že strop sa nemôže vysušiť z dôvodu položenej fólie a jej nepriepustnosti vodnými parami. Boli poškodené a plesňami sú už napadnuté zatečené palubové podlahy. Pokiaľ ide o realizáciu prístavby znalec uviedol, že: 1. Táto časť sa realizovala na pôvodných obvodových stenách zadnej stavby. Objednávateľ dal vyhotoviť statický návrh oporného múra. Tento bol podľa tohto návrhu aj realizovaný. Nie je však preukázaná kvalita betonárskych prác a nie sú doklady o kvalite armovacích prác oporného múra, 2. Ako zjavná vada sa objavilo zatekanie do stavby počas jarných mesiacov. Pri odkrytí bolo zistené, že zhotoviteľ neodborne a nesprávne položil odvodňovaciu drenáž, ktorá mala eliminovať pretekajúce povrchové a i podzemné vody na stavbu, ktorá je do svahu zarezaná na výšku 250 cm. Drenáž bola položená do betónu základu a steny, čo spôsobilo, že drenáž sa stala privádzačom vody do objektu, 3. Nebola vykonaná zvislá izolácia steny proti vode, ani vodorovná izolácia pod obvodovým múrom. Riešenie vykonané ako náhradné objednávatelom je nedostatočné. Treba vykonať nad stavbou hĺbkovú drenáž potrubím min. 150 mm so zásypom makadamom na celú výšku výkopu. Vody pritekajúce nad stavbu musia byť odvedené skôr, ako sa dostanú do blízkosti stavby, kde môžu spôsobovať trvalé vady. Znalec tak v odbornom vyjadrení zaujal nasledovné závery: neodborným postupom zhotoviteľa stavby došlo k poškodeniu objektu zatečením a nesprávne vykonanými prácami sú spôsobené škody na stavbe, ktoré bude potrebné odstrániť. Bude potrebné vykonať najmä tieto práce: 1. Otlčenie vnútorných omietok obvodových stien a stropov v plnom rozsahu (u vnútorných stien len zatečené miesta) a vykonanie nových omietok, 2. Otlčenie vonkajších omietok v plnom rozsahu a vyhotovenie nových omietok, 3. Odkrytie stropu zo spodnej strany a preverenie stavu a prípadných poškodení stropu zo zatečenia, plesní a nadmerného pritaženia. Ak sa zistí závažné poškodenie stropu je potrebné celú betónovú dosku na strope vybúrať, nakoľko podľa spôsobu vystuženia nebude vyhovovať ako samonosná stropná doska a vyhotoviť nové konštrukcie, 4. Po odkrytí stropu prípadne popreražať zo spodnej strany nepriepustnú fóliu pre odvedenie vodných pár, 5. V prípade, že strop staticky a konštrukčne vyhovie, bude potrebné vykonať vyrovnanie vybetónovanej stropnej dosky a to násypmi a novým cementovým poterom. Túto prácu vykonať spolu s položením zvukoizolačných konštrukcií stropu, 6. Vykonať hĺbkovú drenáž nad prístavbou objektu. Napokon znalec uviedol predpokladané náklady uvedených prác v členení: 1. Vnútorné a vonkajšie omietky 40.000,- Sk (1.327,76 eur), 2. Prípadné vybúranie dosky a nová doska 35.000,- Sk (1.161,79 eur), 3. Úpravy dreveného stropu 10.000,- Sk (331,94 eur), 4. Zateplenie betónových častí na fasáde objektu 2.000,- Sk (66,39 eur), 5. Ostatné práce (maľby, nátery a pod.) 5.000,- Sk (165,97 eur), 6. Podchytenie nadokenných prekladov 3.000,- Sk (99,58 eur) a 7. Vybudovanie hĺbkovej drenáže 30.000,- Sk (995,82 eur).

Ďalej bol P. Z. N. v konaní vypočutý ako svedok. Vypovedal, že odborné vyjadrenie vyhotovoval pre navrhovateľa, ktoré si u neho objednala jeho manželka, s ktorou aj v súvislosti s touto vecou jednal a táto bola prítomná pri jeho ohliadke spornej nehnuteľnosti. Pri ohliadke predmetnej nehnuteľnosti zistil, že pri vyhotovovaní stropnej membrány nebol dodržaný riadny technologický postup. Pri vyhotovovaní dosky

základu z betónu táto mala byť pri takomto dome maximálnej hrúbky 50 až 60 mm, no pri ohliadke zistil, že jej hrúbka bolo okolo 11 až 20 cm. Váha tejto dosky sa oprela o stropy a následne došlo i ich prehnutiu a porušeniu všetkých obvodových prvkov, teda k pohnutiu stavby, dôsledkom čoho boli narušené okná, dvere, zárubne. Ďalej uviedol, že pri ohliadke bolo zrejmé, že stavba bola výrazne zatečená a to čo sa týka rovných, aj zvislých konštrukcií. Predmetné zatečenie nemohlo vzniknúť z betónu (membránovej dosky), nakoľko sa pod ňou nachádzala nepriepustná fólia, takže k zatečeniu mohlo dôjsť len z dôvodu poveternostnej situácie. Okrem toho to, že po betonáži pršalo, bolo vidieť aj na stropnej membráne. K zatečeniu vnútorných stien mohlo dôjsť podľa jeho názoru iba v prípade, keď bola odstránená strecha a krov. K možnosti odstránenia takéhoto poškodenia vo vnútri objektu je podľa jeho názoru potrebné steny osekať a nanovo nastierkovať a omietnuť a to aj v prípade stropov, pretože zatečenie vyjde vždy navonok a farebne sa odlišuje od pôvodnej maľby na stenách. V čase vykonávania ohliadky cítil v objekte pleseň, ktorou boli napadnuté stropy a podlahy, ktoré boli z dreva.

Na preukázanie vynaložených nákladov navrhovateľ súdu predložil faktúru č. XX vystavenú dodávateľom A. C. a výdavkový doklad zo dňa 10.06.1999. Z obsahu faktúry vyplýva, že bola vystavená medzi iným za práce spočívajúce vo vonkajšej úprave okien za cenu 5.000,- Sk. Z výdavkového pokladničného dokladu navrhovateľa vyplýva, že navrhovateľ fakturovanú sumu A. C. uhradil.

Navrhovateľ súdu predložil súpis vykonaných prác a dodávok vyhotovený firmou Chobot, Stavebno-obchodná činnosť, L. Š.R., S. za mesiac apríl 1999. Z uvedeného súpisu vyplýva, že cena za odkop zeminy, oddebnenie vyrezaním, izoláciu, uloženie zeminy k izolácii, sekanie drážky a uloženie drenážneho zásyvu a sekania kameňa ako celok, ktoré boli spojené v súvislosti s opravou drenáže, dosiahli cenu 11.941,- Sk.

Ďalej súdu predložil príjmové pokladničné doklady vystavené spoločnosťou Drevina Lignum, s.r.o., Turany na sumu 6.691,70 Sk a 7.441,50 Sk za dodanie dlažkovice. Ďalej navrhovateľ predložil príjmový pokladničný doklad č. 50 zo dňa 10.11.1998 vyhotovený spoločnosťou Replast s.r.o., Uhoľná 4, Žilina na sumu 7.102,- Sk za tovar R 330 SH piesková lepenka (15m²). K príjmovému dokladu č. 50 navrhovateľ uviedol, že ide o zaplatenie pieskovej lepenky za izoláciu v súvislosti so súpisom vykonaných prác a dodávok.

Ďalej navrhovateľ súdu predložil faktúru č. XXXXXX vystavenú dňa 04.09.1998 dodávateľom PRIUS Žilina a.s., odberateľovi S. F., F. XXX, E. H. Z.. Z tejto faktúry vyplýva dodanie betónovej zmesi dňa 04.09.1998 odberateľovi S. F.. Keďže túto faktúru predložil navrhovateľ, je logicky možné dospieť k záveru, že táto betónová zmes bola použitá na vyhotovenie stropnej membrány na stavbe navrhovateľa. Odporca napokon toto ani v konaní nenamietal.

Navrhovateľ v ďalšom konaní súdu predložil ocenenie rekonštrukcie podlahy izieb rodinného domu 25+17 m² spolu s popisom prác vyhotovené dňa 15.11.2013 stavebnou spoločnosťou BCI, a. s. pre navrhovateľa a stavbu rodinného domu v o Svederníku, z ktorého vyplýva, že stavebná spoločnosť BCI, a. s. práce spojené s demontážou pôvodnej podlahy, vysušenia a vyčistenia pôvodného podkladu podlahy, s realizáciou nového podkladu podlahy a montážou novej podlahy s vykonaním jej povrchovej úpravy ocenila vo výške 18.033,42 Sk.

Pokiaľ sa týka ďalších skutkových zistení súdu tieto súd uvedené nižšie v rámci samotného posúdenia prejednávanej veci.

Z listu zo dňa 11.5.1999, ktorý adresovala právna zástupkyňa navrhovateľa JUDr. Kuciaková odporcovi vyplýva, že týmto bol odporca vyzvaný, aby navrhovateľovi uhradil škodu vo výške 125.000,- Sk, ktorá mu vznikla v súvislosti s neodborným vykonaním prác jeho firmou a z dôvodu, že odstúpil od zmluvy. Žiadal ho, aby tak učinil v lehote 7 dní.

Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka v platnom znení, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka v platnom znení, úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto

osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa ust. § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka v platnom znení, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa ust. § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka v platnom znení, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 631 Občianskeho zákonníka v platnom znení, zmluvou o dielo zaväzuje sa objednávateľovi ten, komu bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela), že ho za dojednanú cenu vykoná na svoje nebezpečenstvo.

Podľa ust. § 633 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení, zhotoviteľ je povinný dielo vykonať podľa zmluvy, riadne a v dohodnutom čase. Ak je na vykonanie diela ustanovená záväzná technická norma, musí vykonanie zodpovedať tejto norme.

Podľa ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2008, Výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska (zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska v znení neskorších predpisov) platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10a nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v platnom znení, ak došlo k omeškaniu pred 1. januárom 2009, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných do 31. decembra 2008.

Podľa ust. § 136 O.s.p., ak možno výšku nárokov zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojej úvahy.

V ďalšom konaní si tak navrhovateľ napokon uplatňoval nárok na náhradu škody, vyplývajúcu mu z porušenia povinnosti odporcu vykonať dojednané dielo riadne s odbornou starostlivosťou, čoho následkom mu vznikla škoda. Pokiaľ si tak navrhovateľ titulom náhrady škody uplatňoval v ďalšom konaní napokon na pojednávaní dňa 31.01.2014 špecifikovanú sumu 2.620,89 eur (78.957,- Sk), uplatnený nárok na náhradu škody mal vyplývať z toho, že odporca riadne s odbornou starostlivosťou nevykonal demontáž strešnej krytiny, vybudovanie stropnej membrány a napokon odvodňovacej drenáže, v príčinnej súvislosti s čím navrhovateľovi vznikla škoda spočívajúca v predpokladaných, ako aj v už fakticky vynaložených nákladoch potrebných na uvedenie veci do pôvodného stavu medzi iným aj v nákladoch v doposiaľ súdom nepriznanej sume 78.957,- Sk (z hľadiska prehľadnosti, súd bude vychádzať v tejto časti odôvodnenia z vyčíslenia týchto nákladov ešte v pôvodne žalovanej mene „Sk“). Tieto náklady celkovo v sume 78.957,- Sk navrhovateľ špecifikoval nasledovne:

1. Predpokladané náklady na vybúranie stropnej dosky a vyhotovenie novej stropnej dosky vo výške 35.000,- Sk (podľa odborného vyjadrenia P. Z. N. zo dňa 29.04.1999 - položka č. 2 predpokladaných nákladov na strane 3),
2. Predpokladané náklady na úpravy dreveného stropu vo výške 10.000,- Sk (podľa odborného vyjadrenia P. Z. N. zo dňa 29.04.1999 - položka č. 3 predpokladaných nákladov na strane 3),
3. Predpokladané náklady na zateplenie betónových častí na fasáde objektu vo výške 2.000,- Sk (podľa odborného vyjadrenia P. Z. N. zo dňa 29.04.1999 - položka č. 4 predpokladaných nákladov na strane 3),
4. Predpokladané náklady na ostatné práce - maľby, nátery a pod. vo výške 5.000,- Sk (podľa odborného vyjadrenia P. Z. N. zo dňa 29.04.1999 - položka č. 5 predpokladaných nákladov na strane 3),
5. Predpokladané náklady na podchytenie nadokenných prekladov vo výške 3.000,- Sk (podľa odborného vyjadrenia P. Z. N. zo dňa 29.04.1999 - položka č. 6 predpokladaných nákladov na strane 3),
6. Časť predpokladaných nákladov na vybudovanie hĺbkovej drenáže vo výške 10.957,- Sk rovnajúca sa rozdielu celkových predpokladaných nákladov vo výške 30.000,- Sk (podľa odborného vyjadrenia P. Z. N. zo dňa 29.04.1999 - položka č. 2 predpokladaných nákladov na strane 3) a už rozsudkom č. k. 6C1057/1999-174 zo dňa 11.05.2004 priznanej sume časti týchto nákladov vo výške 19.043,- Sk (ako súčtu sumy 11.941,- Sk uvedenej v súpise vykonaných prác a dodávok zo dňa 30.04.1999 vyhotoveným Š. L., miesto podnikania: 013 18 Podhorie 68, IČO: 33 345 597 a sumy 7.102,- Sk zaplatenej navrhovateľom spoločnosti REPLAST spol. s r. o. za dodávku pieskovej lepenky pre drenáž),
7. Predpokladané náklady na sanáciu podlahy po jej zatečení, t. j. jej vysušenie a opätovné vykonanie izolácie proti vlhkosti, vo výške 3.000,- Sk,

8. Predpokladané náklady na položenie dlážkovice vo výške 5.000,- Sk

9. Skutočne vynaložené náklady na vonkajšiu úpravou okien vo výške 5.000,- Sk (fakturované navrhovateľovi faktúrou č. XX vyhotovenou A. C. a zaplatené A. C. dňa 10.06.1999 podľa výdavkového pokladničného dokladu vystaveného navrhovateľom).

Z hľadiska právneho posúdenia navrhovateľom uplatňovaného nároku súd vychádzal opätovne z toho (ako to už bolo konštatované v predchádzajúcich rozsudkoch súdu zo dňa 16.07.2002 a zo dňa 11.05.2004, s čím sa stotožnil aj odvolací súd vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.04.2003), že na základe uzavretej zmluvy o dielo medzi účastníkmi konania vznikol občiansko-právny vzťah, keďže predmetná zmluva o dielo neobsahovala platnú dohodu podľa ust. § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka. Súd v ďalšom nepovažuje za potrebné opakovať túto argumentáciu.

Navrhovateľom uplatnený (zvyšok) nároku súd rovnako ako už v predchádzajúcom rozsudku zo dňa 11.05.2004 právne posúdil ako nárok navrhovateľa vyplývajúci zo zodpovednosti odporcu za škodu podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobenú porušením jeho zmluvnej povinnosti podľa ust. § 633 ods. 1 Občianskeho zákonníka vykonať dielo riadne.

Pre vznik práva poškodeného na náhradu škody je nutné splnenie základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu na strane škodcu. Týmito predpokladmi sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

Porušenie právnej povinnosti (či už danej právnym predpisom alebo zmluvou) povinným subjektom spočíva v existencii konania, ktoré je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť formou protiprávneho konania alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané.

Pod pojmom škody je z teoreticko-právneho hľadiska nutné rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Rozoznáva sa skutočná škoda a ušlý zisk. (§ 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka) Pod skutočnou škodou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného, prípadne aj náklady potrebné na to, aby sa dosiahol predchádzajúci stav. (§ 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka) Pod ušlým ziskom treba rozumieť to, čo by poškodený mohol získať, keby nedošlo k vzniku škody.

Existenciu príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody, je nutné v každom konkrétnom prípade bezpochybne preukázať, teda nemožno ju len predpokladať. Ide o vzťah príčiny - porušenia právnej povinnosti a následku - vzniku škody.

Na rozdiel od predchádzajúcich predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, ktoré majú objektívny charakter, má zavinenie výslovne subjektívnu povahu. Predstavuje psychický vzťah škodcu k protiprávnemu konaniu a ku škode. Zavinenie môže byť vo forme úmyslu, priameho alebo nepriameho alebo vo forme nedbanlivosti, vedomej alebo nevedomej. Pre splnenie podmienok pre vznik zodpovednosti za škodu nie je podstatné či ide o úmyselné alebo nedbanlivostné zavinenie. Občiansko-právna úprava vychádza z prezumpcie zavinenia, teda zavinenie sa predpokladá. Občiansky zákonník umožňuje prostredníctvom ust. § 420 ods. 3 zbaviť sa zodpovednosti, tzv. exkulpáciu, vyvinenie sa. Škodca musí preukázať existenciu takých okolností, z ktorých možno spoľahlivo vyvodiť, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od neho objektívne požadovať. Splnenie všetkých uvedených predpokladov zodpovednosti za vznik škody u škodcu je tak nevyhnutnou hmotno-právnu podmienkou vzniku jeho pasívnej legitímácie v súdnom konaní z titulu náhrady škody. Navrhovateľ tak musí pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody v súdnom konaní preukázať vznik škody, súčasne jej výšku, porušenie právnej povinnosti odporcom a napokon príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním odporcu a vznikom škody.

Pre posúdenie veci sa javila súdu ako základná otázka, ktoré z navrhovateľom tvrdených zmluvou dojednaných prác vykonal na dotknutých nehnuteľnostiach navrhovateľa odporca. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že odporca pre navrhovateľa realizoval na základe predmetnej zmluvy o dielo demontáž strešnej krytiny a vyhotovenie odvodňovacej drenáže.

Pokiaľ však ide o vyhotovenie stropnej membrány (ako toto vyhotovenie bolo popísané v odbornom vyjadrení P. Z. N.), medzi účastníkmi bolo sporné skutkové tvrdenie navrhovateľa, že aj vyhotovenie stropnej membrány vykonal odporca. Odporca namietal, že stropnú membránu fyzicky vyhotovoval p. S. F., avšak nie ako jeho subdodávateľ, ale na základe samostatného zmluvného vzťahu s navrhovateľom. Z hľadiska tejto skutkovej otázky, súd po vykonanom dokazovaní hodnotiac toto podľa ust. § 132 O.s.p. (podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci) dospel k nasledovným záverom.

V konaní nebola preukázaná existencia samostatného zmluvného vzťahu medzi navrhovateľom na jednej strane a na druhej strane či už S. F., alebo aj ďalšími osobami (čo vyplýva aj z

fotodokumentácie predloženej navrhovateľom s označením: „Pokladanie membrány - deky pracovníkmi odporcu 04.09.1998 - prílohou obálka na č.l. 145 - na tejto fotografickej snímke pri betonáži stropnej membrány je zachytených viacero pracujúcich osôb), na základe ktorého by p. S. F., resp. ďalšie osoby vykonávali pre navrhovateľa práce na vyhotovení stropnej membrány. Takýto záver súdu podporuje aj výpoveď svedkyne A. T. - manželky navrhovateľa na pojednávaní dňa 06.09.2013. Táto vo svojej výpovedi uviedla, že či už navrhovateľ, alebo ona, sa nikdy nedojednávajú priamo s S. F.. Boli si vedomí, že S. F. je „pravou rukou“ odporcu. Väčšinou tam bol miesto odporcu a či bol jeho zamestnanec, alebo ako pre neho pracoval, sa nepýtali. Rovnako uviedla, že v čase, keď vykonával práce na nehnuteľnostiach navrhovateľa odporca, nemali s navrhovateľom dohodnutú žiaden iný subjekt na dodávku prác na týchto nehnuteľnostiach. Pokiaľ odporca namietal bez ďalšieho vierohodnosť výpovede tejto svedkyne len na základe jej blízkeho príbuzenského vzťahu s navrhovateľom, súd poukazuje na ďalšie skutkové okolnosti nižšie uvedené, vo vzťahu ku ktorým sa mu výpoveď tejto svedkyne nejavila ako nevierohodná.

Z hľadiska časového je zrejmé, že stropná membrána bola vyhotovovaná dňa 04.09.1998, čo vyplýva z tej skutočnosti, že spoločnosť PRIUS ŽILINA, a. s. dodala betónovú zmes pre dotknutú stavbu tohto dňa. (faktúra č. XXXXXX vystavená spoločnosťou PRIUS ŽILINA, a. s. dňa 04.09.1998 s dátumom zdaniteľného plnenia dňa 04.09.1998) Je logické, že predmetná betónová zmes musela byť použitá toho istého dňa, keďže inak by sa znehodnotila a zatvrdla. V tomto kontexte súd poukazuje na výpoveď odporcu na pojednávaní dňa 19.11.2013, v ktorej odporca uviedol, že v čase, keď vykonával práce na predmetných nehnuteľnostiach navrhovateľa, tieto práce fyzicky pre neho vykonávalo 4 až 5 ľudí. Pokiaľ sa týka konkrétnych osôb, odporca si pamätal len na S. F.. S týmto mal ohľadom prác na predmetnej stavbe dohodu o vykonaní niektorých prác. Pre S. F. na predmetnej stavbe pracovalo niekoľko ľudí. Odporca však už ďalšie osoby, ktoré pre neho na predmetnej stavbe pracovali menovite uviesť nevedel. Odporca ďalej vypovedal, že keď bol na stavbe on osobne, práce riadil tiež osobne. V čase jeho neprítomnosti však nevie, kto práce riadil. Ďalej odporca uviedol, že v roku 1998 bol v druhej polovici mesiaca august na dovolenke. Niektoré práce v tom čase sa na stavbe vykonávali bez toho, aby to vedel. Nedal nikomu ani pokyn a nebol s nikým dohodnutý. Sporná stropná membrána bola vyhotovená v čase po jeho návrate s dovolenky. Svoje pôsobenie na predmetnej stavbe ukončil v čase, keď sa vrátil z dovolenky, pričom v tomto čase vznikol spor, ktorý sa rieši doposiaľ. Na ďalšiu otázku súdu odporca uviedol, že keď sa vrátil z dovolenky, na stavbe vznikli problémy s predmetnou stropnou membránou, ktorú nerealizoval a nedal na to žiadne pokyny. O ďalšie práce sa už potom neinteresoval. Odporca vypovedal ako účastník konania tiež na pojednávaní dňa 17.02.2004, kedy uviedol, že niekedy v prvý alebo druhý septembrový týždeň 1998 rekonštrukčné práce na dome navrhovateľa ukončil. Z výpisu priebehu poistení vystaveného Sociálnou poisťovňou priloženého k jej podaniu zo dňa 24.06.2010 vyplýva, že odporca v dotknutom období od júla 1998 do septembra 1998 zamestnával len jedného zamestnanca E. Q.. O tomto sa vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 19.11.2013 vyjadril, že tento na stavbe navrhovateľa nepracoval. Je teda zrejmé, že odporca práce na stavbe navrhovateľa zabezpečoval subdodávateľsky prostredníctvom subjektov, ktorý boli s odporcom v právnom vzťahu mimo pracovného pomeru. Ďalej je zrejmé, že pokiaľ bolo nesporne v zmluve o dielo medzi účastníkmi dojednané vyhotovenie stropnej dosky a pokiaľ mal S. F. podľa výpovede odporcu na pojednávaní dňa 19.11.2013 vykonávať práce podľa súpisu prác vypracovaného odporcom, ktorý dal odporca aj navrhovateľovi, nemal navrhovateľ dôvod dojednávať sa samostatne mimo odporcu s S. F., ktorý vlastne zastrešoval fyzické vykonávanie samotných prác na stavbe za odporcu, keďže odporca, ako sám na pojednávaní dňa 19.11.2013 vypovedal, fyzicky stavebné práce na stavbe u navrhovateľa nevykonával a ak jednal s S. F., jednal s ním nepochybne ako s osobou poverenou odporcom na vykonávanie prác dohodnutých v zmluve o dielo s navrhovateľom. Pokiaľ odporca vo svojej výpovedi udával, že nemal vedomosť o prácach vykonávaných v čase, keď bol v mesiaci august 1998 na dovolenke, nevie, kto práce na stavbe v tomto čase riadil, že nedal nikomu pokyn na vykonávanie akýchkoľvek prác v tomto čase a súčasne, že pokiaľ nebol na stavbe osobne, nemá vedomosť o tom, kto organizoval práce na stavbe, súd považuje za potrebné uviesť, že tento spôsob plnenia povinností odporcu podľa uzavretej zmluvy o dielo len nasvedčuje tomu, čo tvrdil navrhovateľ, že odporca dielo nerealizoval s odbornou starostlivosťou. Tomuto prístupu odporcu a podľa názoru účelovosti jeho obrany v spore s navrhovateľom nasvedčuje aj skutočnosť, že odporca po celý čas konania nepredložil akúkoľvek listinu, o ktorej sa najskôr vyjadroval, že ju má k dispozícii (napr. stavebný denník, účtovné doklady za rok 1998 vrátane účtovných a fakturačných dokladov týkajúcich sa spornej zákazky, účtovných dokladov, ktorými mu mal S. F. účtovať práce ním vykonávané, dohody o vykonaní práce s osobami pracujúcimi na stavbe navrhovateľa). Napokon súd poukazuje na obsah pôvodného vyjadrenie odporcu zo dňa 03.11.1999 k návrhu navrhovateľa na začatie konania, kde odporca nenamietal navrhovateľom

produkované skutkové tvrdenie, že odporca vybuďoval stropnú membránu. Odporca namietal len to skutkové tvrdenie navrhovateľa, že práce ním vykonané boli vykonané neodborne.

Súd tak na základe vyššie uvedeného v ďalšom vychádzal z toho, že predmetná stropná membrána bola vyhotovená osobami, ktoré boli v zmluvnom vzťahu s odporcom a nie s navrhovateľom. Odporca v zmysle ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka zodpovedá za konanie osôb (vrátane S. F.) pracujúcich na stavbe navrhovateľa, ktorých na túto svoju činnosť použil.

Súd v ďalšom vychádzajúc z vyššie citovaných záverov odborného vyjadrenia Z. N., ktorý má ako znalec z príslušného odboru a odvetvia potrebné odborné znalosti, ako aj jeho výpovede počas konania, mal za preukázané, že vyhotovenie všetkých navrhovateľom namietaných stavebných prác odporcom (vrátane vyhotovenia stropnej membrány) bolo vykonané neodborne. Týmto tak odporca porušil svoju zmluvnú povinnosť vykonať dielo riadne. Rovnako súd vychádzajúc z rovnakých dôkazov mal za to, že v príčinnej súvislosti s uvedeným porušením právnej povinnosti odporcu vznikla navrhovateľovi v odbornom vyjadrení P. Z. N. popísaná škoda na nehnuteľnostiach navrhovateľa, ktoré boli predmetom rekonštrukcie podľa zmluvy o dielo uzavretej s odporcom. Pokiaľ ide o zavinenie odporcu, súd vychádzal z ust. § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, t. j. že odporca nepreukázal v konaní také skutočnosti, ktoré by viedli k záveru, že škodu nezavinil.

Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že u odporcu vznikla zodpovednosť za škodu podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka v celom navrhovateľom tvrdenom rozsahu.

Pokiaľ ide o otázku rozsahu škody (výšky nároku navrhovateľa na náhradu škody), súd po tom, ako už navrhovateľovi priznal rozsudkom zo dňa 11.05.2004 v spojení s opravným uznesením zo dňa 01.12.2011 nárok na zaplatenie sumy 84.744,- Sk, skúmal, či navrhovateľovi prináleží aj právo na náhradu škody v ostatnom uplatnenom rozsahu v sume 78,957,- Sk (2.620,89 eur).

Pokiaľ sa týka rozsahu navrhovateľom uplatnenej náhrady škody, súd v zmysle ust. § 226 O.s.p. viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vychádzajúceho z ust. § 442 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, že skutočnou škodou je ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu. Ide o zmenšenie, úbytok majetku poškodeného, predstavovaný majetkovými hodnotami potrebnými k uvedeniu veci do predošlého stavu, prípadne k vyváženiu dôsledkov vyplývajúcich z toho, že k uvedeniu v predošlý stav nedošlo. Peňažná náhrada preto musí zodpovedať nákladom, ktoré je nutné vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu. Nie je pri tom rozhodné, či poškodená vec, o ktorej uvedenie do pôvodného stavu ide, je skutočne opravovaná a či je oprava dokončená. Z hľadiska rozsahu náhrady, nie je spôsobená škoda v inej výške pre prípad, že je poškodená vec opravovaná a v inej výške pre prípad, že opravovaná nie je. Pokiaľ si tak navrhovateľ uplatňoval nárok na náhradu škody vyvodzujúc uplatnenú výšku z výšky predpokladaných nákladov prác potrebných na odstránenie poškodenia jeho nehnuteľností v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti odporcu vykonať dielo riadne, súd má za to, že takáto argumentácia navrhovateľa bola dôvodná.

Čo sa týka výšky predpokladaných nákladov a rozsahu prác potrebných na odstránenie poškodenia nehnuteľností navrhovateľa, súd vychádzal opätovne z odborného vyjadrenia P. Z. N., a to z dôvodu, že vzhľadom ku skutočnosti, že v priebehu konania už došlo zo strany navrhovateľa k zásahom do nehnuteľnosti spočívajúcich v jej opravách, nebolo by efektívne a hospodárne zisťovať po cca 7 rokoch (vzhľadom k tomu, že odvolací súd po druhý krát rozhodol dňa 11.10.2005) takéto náklady znalcom ustanoveným v tomto konaní. Z rovnakých dôvodov by len s nepomernými ťažkosťami mohla byť cena predpokladaných prác potrebných na odstránenie následkov činnosti odporcu zisťovaná od podnikateľských subjektov, ktoré majú v predmete činnosti stavebné práce a vykonávali túto činnosť v rozhodnom období z hľadiska prejednávanej veci. Presnú výšku nároku navrhovateľa by tak v rozsahu uplatnených predpokladaných nákladov bolo možné určiť len s nepomernými ťažkosťami, a preto sú tieto určil s poukazom na nepochybne zistený základ navrhovateľom uplatneného nároku úvahou podľa ust. § 136 O.s.p. opierajúc sa práve o odborné vyjadrenie P. Z. N. (vzhľadom k tomu, že toto bolo vypracované P. Z. N. ako odhad predpokladaných nákladov) a súčasne len vyslovene parciálne o ocenenie prác spojených s rekonštrukciou podlahy vypracovaným stavebnou spoločnosťou BCI, a. s., ktoré predložil navrhovateľ.

Pokiaľ tak navrhovateľovi doposiaľ nebol priznaný nárok na náhradu škody zodpovedajúci predpokladaným nákladom podľa odborného vyjadrenia P. Z. N. - položkám č. 2, 3, 4 a 6 v celkovej výške 50.000,- Sk, t. j. predpokladaných nákladov na vybúranie stropnej dosky a vyhotovenie novej stropnej dosky vo výške 35.000,- Sk, na úpravy dreveného stropu vo výške 10.000,- Sk, na zateplenie betónových častí na fasáde objektu vo výške 2.000,- Sk a na podchytenie nadokenných prekladov vo výške 3.000,- Sk, súd vychádzal jednak z odborného vyjadrenia P. Z. N., ako aj z jeho výpovede na pojednávaní dňa 15.03.2011, z ktorých vyplynulo, že išlo o predpokladané náklady, ktoré by

bolo potrebné vynaložiť na odstránenie poškodenia majetku navrhovateľa v súvislosti s nesprávnym vyhotovením stropnej membrány. Vzhľadom na to, že súd už vyššie konštatoval zodpovednosť odporcu za škodu aj z dôvodu nesprávneho vyhotovenia stropnej membrány, súd návrhu navrhovateľa v tejto časti vyhovel a priznal mu voči odporcovi čiastkový nárok na zaplatenie sumy 50.000,- Sk (1.659,70 eur). Rovnako s poukazom na časť odborného vyjadrenia, v ktorom P. Z. N. konštatoval (str. 2 časť Vady práce bod 6), že nadokonné preklady sa (v dôsledku preťaženia nesprávne vyhotovenou stropnou membránou) prehli až o 15 mm, čo spôsobilo poškodenie okien, súd navrhovateľovi priznal nárok na náhradu škody vo výške navrhovateľom už v konaní preukázaných skutočne vynaložených nákladov na vonkajšiu úpravu okien vo výške 5.000,- Sk (165,97 eur; fakturované navrhovateľovi faktúrou č. XX vystavenou A. C. a zaplatené A. C. dňa 10.06.1999 podľa výdavkového pokladničného dokladu vystaveného navrhovateľom).

Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na náhradu škody vo výške predpokladaných nákladov na sanáciu podlahy po jej zatečení, t. j. na jej vysušenie a opätovné vykonanie izolácie proti vlhkosti, vo výške 3.000,- Sk, ako aj predpokladaných nákladov na polozenie dlážkovice vo výške 5.000,- Sk, súd dospel k záveru, že vynaloženie takýchto nákladov bolo potrebné na odstránenie dôsledkov konania odporcu spočívajúcom v nesprávnej demontáži stropnej konštrukcie, v príčinnej súvislosti s ktorým došlo zatečením k poškodeniu a napadnutiu plesňami palubových podláh v nehnuteľnosti navrhovateľa. Navrhovateľovi už predchádzajúcim rozsudkom súdu zo dňa 11.05.2004 (potvrdeným v tejto časti odvolacím súdom v rozsudku zo dňa 11.10.2005) bol priznaný čiastkový nárok na náhradu škody v sume nákladov vynaložených navrhovateľom na nákup novej dlážkovice vo výške 14.133,- Sk a teda logicky na odstránenie uvedeného poškodenia podláh bolo potrebné vynaložiť aj navrhovateľom tvrdené náklady na sanáciu podláh. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ podľa jeho tvrdenia už tieto práce realizoval svojpomocne, súd mohol vychádzať opätovne len z predpokladaných nákladov, pričom sumu týchto nákladov uplatňovanú navrhovateľom v celkovej výške 8.000,- Sk považoval aj s poukazom na navrhovateľom produkované ocenenie týchto prác stavebnou spoločnosťou BCI, a. s. v celkovej výške 18.033,42 Sk za primeranú. Preto súd aj v tejto časti návrhu vyhovel a priznal navrhovateľovi voči odporcovi aj tento čiastkový nárok na náhradu škody vo výške 8.000,- Sk (265,55 eur).

Napokon súd navrhovateľovi opätovne s odkazom na závery odborného vyjadrenia P. Z. N., v zmysle ktorého došlo k vzniku plesní na vnútorných omietkach, k odlupovaniu a opadávaniu omietok od stien, a to na vnútornej, ako aj vonkajšej strane obvodových múrov, z dôvodu čoho bolo potrebné vykonať otlčenie vnútorných a vonkajších omietok obvodových stien a vnútorného stropu a vyhotovenie nových omietok, priznal voči odporcovi čiastkový nárok na náhradu škody v sume predpokladaných nákladov na ostatné práce (maľby, nátery a pod.) vo výške 5.000,- Sk (165,97 eur), a to z dôvodu, že logicky po otlčení omietok a vyhotovení nových je potrebné tieto vymaľovať a vykonať ich nátery.

Ak sa navrhovateľ domáhal nároku na náhradu škody vo výške 10.957,- Sk (363,70 eur) ako časti predpokladaných nákladov na vybudovanie hĺbkovej drenáže rovnajúcej sa rozdielu celkových predpokladaných nákladov vo výške 30.000,- Sk (podľa odborného vyjadrenia P. Z. N. zo dňa 29.04.1999 - položka č. 2 predpokladaných nákladov na strane 3) a už rozsudkom č. k. 6C1057/1999-174 zo dňa 11.05.2004 priznanej sume časti týchto nákladov vo výške 19.043,- Sk (ako súčtu sumy 11.941,- Sk uvedenej v súpise vykonaných prác a dodávok zo dňa 30.04.1999 vyhotoveným Š. L., miesto podnikania: 013 18 Podhorie 68, IČO: 33 345 597 a sumy 7.102,- Sk zaplatenej navrhovateľom spoločnosti REPLAST spol. s r. o. za dodávku pieskovej lepenky pre drenáž), súd návrhu v tejto časti vyhovieť nemohol, a to vzhľadom k tomu, že ak navrhovateľ vybudovanie hĺbkovej drenáže vynaložil v skutočnosti len už mu priznanú sumu 19.043,- Sk, nemožno mu priznať v tejto časti ďalšiu náhradu. Opačné rozhodnutie súdu (t. j. v súlade s návrhom navrhovateľa) by totiž bolo v rozpore s povinnosťou škodcu nahradiť len skutočnú škodu podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá poškodenému vznikla.

Súd tak vzhľadom na uvedené pokiaľ sa týka návrhu v časti o zaplatenie istiny v celkovej výške 2.620,89 eur, tomuto vyhovel v rozsahu sumy 2.257,19 eur a vo zvyšnej časti návrh zamietol, ako aj to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Z hľadiska návrhom uplatňovaného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 17,6 % ročne zo sumy 2.189,37 eur od 19.05.1999 do zaplatenia, súd považuje za nutné uviesť, že navrhovateľ si úroky z omeškania uplatňoval zo sumy 2.189,37 eur, t. j. sumy rovnajúcej sa sume 65.957,- Sk, ktorá sa zase rovná časti sumy pôvodne vyčíslených nákladov v celkovej výške 125.000,- Sk v odbornom vyjadrení P. Z. N., ktorá nebola navrhovateľovi priznaná rozsudkom zo dňa 11.05.2004.

Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť nároku možno odvrátiť námietkou premlčania. (§ 100 ods. 1 O.s.p.) Premlčanie je teda uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané,

v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietskou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému v súdnom konaní priznať. Premlčaním právo samo osebe nezaniká, iba sa oslabuje, a to práve v tej zložke, ktorá predstavuje nárok. Ak však žalovaný vznesie námietku, nárok zaniká, ale subjektívne právo trvá naďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Pokiaľ sa týka premlčania práva na úroky z omeškania možno vychádzať z úpravy danej ust. § 101 (začiatok plynutia premlčacej doby) a ust. § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka. V kontexte tejto právnej problematiky si súd dovoľí poukázať na právny názor vyslovený Najvyšším súdom ČR v rozsudku spis. zn. 21 Cdo 681/2006, 21 Cdo 682/2006 zo dňa 08.02.2007 v zmysle ktorého: „S názorom žalobcu, podľa ktorého je omeškaním so splnením dlhu (záväzku) táto povinnosť „porušovaná opakovane po celú dobu, kým povinnosť zaplatiť istinu pohľadávky nezanikne splnením alebo iným spôsobom“ a podľa ktorého „úroky z omeškania sa premlčujú po dňoch a premlčacia doba teda beží samostatne pre právo na zaplatenie úrokov z omeškania za každý deň omeškania so zaplatením istiny“, nemožno súhlasiť. Žalobca týmto svojím názorom v podstate vyvodzuje, že za každý ďalší deň omeškania vzniká [z dôvodu porušenia povinnosti splniť dlh (záväzok)] veriteľovi nanovo (ďalšie) právo na úrok z omeškania“, čím vo svojich dôsledkoch (v rozpore so zákonom) popiera, že by povinnosť platiť úrok z omeškania ako právny následok omeškania dlžníka so splnením dlhu (záväzku) bola príslušenstvom pohľadávky tomuto dlhu zodpovedajúcemu a že by teda povinnosť platiť úroky z omeškania predstavovala vedľajší (akcesorický) záväzkový právny vzťah. Odvolací súd v tejto súvislosti výstižne poznamenal, že žalobcov názor by nutne musel mať za následok (v rozpore s účelom právneho inštitútu premlčania) vznik kategórie „nepremlčateľných práv“, v ktorej by bol dlžník „nútený“ prostredníctvom nikdy nepremlčateľných úrokov z omeškania na splnenie istiny pohľadávky, hoci už došlo k jej premlčaniu, a že takýto následok by bol nepochybne absurdný...Povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením úveru alebo iného dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (novo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, ktorým sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí „ako celok“. Čas plnenia záväzku povinného subjektu - dlžníka vyplývajúceho zo zodpovednosti za škodu podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je zákonom upravený, a preto je dlžník povinný plniť tento svoj záväzok v zmysle ust. § 563 Občianskeho zákonníka prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala. Navrhovateľ tak s účinkami podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka požiadala odporcu o žalované plnenie listom zo dňa zo dňa 11.05.1999, a to v lehote 7 dní. Odporca tak bol povinný navrhovateľovi plniť žalovaný nárok dňa 18.05.1999. Keďže odporca v tejto lehote náhradu škody navrhovateľovi neuhradil, dostal sa nasledujúcim dňom, t. j. dňa 19.05.1999, do omeškania s jej zaplatením a navrhovateľovi vzniklo právo domáhať sa v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrokov z omeškania. (rovnaké právne závery ohľadom omeškania odporcu súd už vyslovil v rozsudku zo dňa 11.05.2004, ktorý bol v tejto časti odvolacím súdom potvrdený) Navrhovateľ si však nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 17,6 % ročne zo sumy 853,12 eur od 19.05.1999 do zaplatenia uplatnil na súde až dňa 31.01.2014, t. j. viac ako tri roky po tom, ako si ho mohol po prvý krát - dňa 19.05.1999 - na súde uplatniť (actio nata ust. § 101 Občianskeho zákonníka). Ku dňu uplatnenia nároku na zaplatenie úrokov z omeškania navrhovateľom na súde tak nepochybne uplynula trojročná premlčacia doba podľa ust. § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Došlo tak premlčaniu uplatneného nároku navrhovateľa na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 17,6 % ročne zo sumy 853,12 eur, a preto súd prihladajúc na odporcom vznesenú námietku premlčania, ktorú považoval za dôvodnú, tento uplatnený nárok navrhovateľovi v zmysle ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznať nemohol a návrh aj v tejto jeho časti zamietol.

Pokiaľ ide o návrh v časti uplatňovaného nároku na úroky z omeškania vo výške 17,6 % ročne 1.336,25 eur od 19.05.1999 do zaplatenia, súd v tejto časti návrhu vyhovel a zaviazal odporcu na úhradu úrokov z omeškania v tomto rozsahu z nasledovných dôvodov. Ako už bolo uvedené, navrhovateľ vyzval odporcu na náhradu škody vo výške 125.000,- Sk (4.149,24 eur) listom zo dňa 11.05.1999, a to v lehote 7 dní. Odporca tak bol povinný navrhovateľovi plniť žalovaný nárok dňa 18.05.1999. Keďže odporca v tejto lehote náhradu škody navrhovateľovi vo výške 125.000,- Sk (4.149,24 eur) neuhradil, dostal sa nasledujúcim dňom, t. j. dňa 19.05.1999, do omeškania s jej zaplatením. Navrhovateľovi tak vzniklo podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení v spojení s ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 31.12.2008 (podľa prechodného cit ust. § 10a nariadenia) právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby NBS platnej k prvému dňu omeškania odporcu (19.05.1999) zo sumy peňažného dlhu odporcu od 19.05.1999 do zaplatenia. V ďalšom možno konštatovať, že navrhovateľovi bol už rozsudkom zo dňa 11.05.2004 v spojení s opravným uznesením zo dňa 01.12.2011 priznaný nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo

výške 17,6 % ročne zo sumy 84.744,- Sk (2.812,99 eur). Z pôvodne navrhovateľom uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania doposiaľ nebola navrhovateľovi priznaná jeho časť, zodpovedajúca práve úrokom z omeškania vo výške 17,6 % ročne 1.336,25 eur od 19.05.1999 do zaplatenia (4.149,24 - 2.812,99 = 1.336,25 eur, resp. 125.000,- Sk - 84.744,- Sk = 40.256,- Sk = 1.336,25 eur). Keďže súd spolu so sumou 84.744,- Sk (2.812,99 eur) návrhu čo do istiny vyhovel celkovo vo vyššej sume 152.744,- Sk (5.070,18 eur = 2.812,99 eur + 2.257,19 eur), z akej si navrhovateľ pôvodne uplatňoval úroky z omeškania, súd považoval za dôvodný aj návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 1.336,25 eur vo výške 17,6 % (dvojnásobku diskontnej sadzby NBS platnej k prvému dňu omeškania odporcu s úhradou náhrady škody, t.j. ku dňu 19.05.1999, vo výške 8,8 %; o výške diskontnej sadzby NBS má súd vedomosť o svojej činnosti, § 121 O.s.p.) od 19.05.1999 do zaplatenia.

Podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na zložitost' prejednávanej veci podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p. tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.